

VIBRACIÓ

Setmanari Catalanista Republicà

Nou discurs de Ven-
fosa...
Derrotisme i reben-
fisme sistemàtics...
La "Lliga" no s'ave
amb una República que
ha vingut sense el seu
consentiment.

ANY I

GIRONA, 12 DE MARÇ DE 1932

NUM. 6

El liberalisme renaixent

Vet ací un interessant fenomen de l'evolució del temps i de les idees: el mot i el concepte de liberalisme, blasmat, desprestigi i tingut per inoperant, està guanyant una actualitat i una rehabilitació considerables.

Ha estat blasmat pels sectors dretans, que en tots els temps han produït copiosos i terribles anatemes contra el liberalisme, com si aquesta doctrina, metzina de les ànimes i sutzura de la governació dels pobles, fos la vitanda motivació de tots els mals dels temps contemporanis. Anquilosats en un ambient resclosit i a través d'estretes finestres de doble reixa, les teocràcies espanyoles no tenien esma per escoltar el batec de les realitats que cristallitzaven en imperioses mutacions ni tenien el sentit de l'evolució que matisava les ensenyances de les altes ments de l'Església universal; aquelles ensenyances contingudes, per exemple, en les encíclics "Libertas" i "Immortale Dei", per les que s'adoptaven posicions en relació amb les modernes llibertats implantades en l'estructuració i govern dels pobles. Encastellats rera el "Syllabus" i "El liberalisme es pecador", les dretes que ací s'estilen, vegetaven alegres i confiades, enyorivols d'aquells temps que el poder reial feia sentinella en la consciència de cada ciutadà i emparava els privilegis morals i materials de l'Església, com si fossin patrimoni de la corona.

Han desprestigi el mot i el concepte de liberalisme, les pseudes cledes de liberals oficials, que en tot el llarc de la Restauració no eren sinó una joguina del poder monàrquic — amb l'excepció memorable de Canalejas — incàpacs de portar a la legislació oligàrquica predominant, ni un ressò de les essències que eren llei escrita a França, a Alemanya, a Anglaterra, a Bèlgica o a Suïssa. Fins en matèria social, les més atenuades millores no foren obra dels liberals, estilitzats en un Montero Ríos, en un Vega de Armijo o un Romanones, sinó que foren obra dels homes conservadors, oficialment més reaccionaris. No és estrany, doncs, que aquesta mena de partits liberals, amb lleu barnís de liberalisme, desprestigessin a casa nostra, la denominació i la tendència.

Es més encara: amb el doble flagell del blasme i del desprestigi, el liberalisme sofria la crisi derivada de

la creença d'ésser tingut per inoperant. Marx i Engels, si havien superat Proudhon, lluitaven cos a cos amb Bakunin i Sorel. D'altra part, Lenin triomfava a Rússia i totes les falanges propugnadores dels credos avençats, inscrivien estols d'universitaris i d'intel·lectuals en les seves reglres, convertint en un terme de moda — que sempre al menys atrau els snobs — el creure superat el vell liberalisme, com una cosa pallurda i estantissa; com una cosa romànticament encodormida entre els records de Rousseau i de Glandstone. Així es comprèn que el mot i el concepte del liberalisme inspirés a molts un somriure desdenyós, malgrat que Croce el calificués suara, com el veritable partit de la intel·ligència.

Doncs bé: la renaixença liberal és tangible en tota Europa, i ho serà cada dia més amb l'evolució del comunisme rus cap a l'establiment de tipus nous que van perdent els efluis comunistes genuïns. Renaix un liberalisme que no recorda el de Stuart Mill, per què és sensible a la tramudació econòmic-social que el temps imposa i és prou dúctil per a no voler passar a la categoria de reliquia anacrònica en un museu.

No cal dir que a Espanya el liberalisme és encara inèdit, i per tant amb dret a assajar l'eficàcia dels seus postulats; amb esperança, demés, de què les solucions veritablement liberals en tots els problemes, siguin, sinó una panacea miraculosa, una fórmula prou sensata, prou adient i prou fecunda per a fonamentar-hi una millora col·lectiva, una major justícia social i un ascens cultural, "a la page" amb la millora, la justícia i la cultura que informen la vida d'altres països de l'Europa democràtica.

Els blasmes dels reaccionaris i les burles dels il·lustrats, és de creure i d'esperar que s'esvairan com el fum i un castell de cartes, mentre s'enrobusteix el contingut liberal per l'adopció de les solucions liberals, de les solucions liberals que tenen la virtut de no girar-se d'esquena, com fa la reacció, a les lleis biològiques, i de no voler, com ho fan els credos llibertaris, capgirar el sentit d'aquestes lleis. Més modestament, el liberalisme propugna solucions que sense contradir la naturalesa eterna, tot reformant-la, la milloren.

J. DE CAMPS I ARBOIX

I DESPRÉS DIRAN!...

No s'havia dit que nosaltres pontificàvem? Doncs sembla que els qui tan gratuïtament així acusaven, no poden, pel que es veurà, tirar cap pedra. Es allò de la viga en l'ull propi i la palla en l'ull de l'altre.

Dogmatisme categòric, pedant, risible, és el que conté el següent paràgraf de "El Gironès", de la setmana passada:

"Podem assegurar que aquestes baixes no ho han estat precisament per a anar a integrar un "Foment" qual-sevol, sinó per dissentir radicalment de la nova estructura i orientació del P. C. R. on verament no pot continuar cap catalanista conscient ni cap republicà que estimi la República que mereix Catalunya."

Què us sembla? Acotem bé, que — seguint la tònica de "Diari de Girona" — els de "El Gironès" tenen la iniciativa de l'escomesa, una escomesa que no venint a to, ni essent motivada per nosaltres, és indicatiu d'un incoercible impuls, que en sortir desbrava l'alcaldera a pressió de la malvolença. Ho constatem per a sentar fets, en previsió del que un futur pròxim ens reservi.

D'altra banda l'anatema que conté el paràgraf transcrit, és tan incongruent, que sospitem si l'hagi escrit algun subaltern o algú amb ànima de subaltern, prou incaute per a no veure que la frase no recolza més que en la seva furiosa fòbia.

No havíem quedat que ningú no podia donar patents de catalanisme ni de res? Es veu, però, que contactes suspectes amb els sidients "mestres de doctrina" els ha encomanat habituds superbes.

Però... que després no diguin!...

BRIAND

Aristides Briand, ja no podrà, dissortadament, remar més en les galeres de la República. Després del cop de telèfon de Cannes, quan Millerand l'obligà a dimitir, Briand anuncià que no volia governar més, propòsit, que no compli pel bé de França i del món. La mort implacable ho ha resolt.

Briand passarà com una figura gegant dels nostres dies. La seva veu avellutada, com el so del violoncel; la seva eloqüència càlida i vibrant, s'extingiran dintre uns anys, com s'extingeixen les coses contingencials. El que no passarà serà la seva obra magna, oretada de tots els prestigis de l'apostolat.

Perquè Briand, des de l'acabament de la guerra ençà, l'ha exercida una obra apostòlica; una obra de pacificació espiritual primer, de pacificació legal després. Recordeu Locarno, on és posada una fita de la nova política internacional. Recordeu les "noces magnès" de Briand a Ginebra.

L'obra de Briand és de les que deixa solc damunt la terra i no estela damunt l'aigua. Es de les que es commemoren amb llorers i marbres.

L'esperit nou que insufla en la política internacional ha posat rels en les generacions que pugen i per això perduraran.

En el més Enllà, l'abraçada de les ànimes de Briand i Stressemann, serà el símbol del món que es transforma, per començar una nova era.

El sentit de revolta

L'implantació de la dictadura de Primo de Rivera, en privar dels drets més essencials, la vida individual i col·lectiva de tots els espanyols, féu néixer automàticament en tots els éssers sensibles a la seva pròpia dignitat, un esperit de revolta, que s'anà accentuant a mesura del temps i de les disposicions absurdes, ilegals i vexatòries amb què devia mantenir-se la imbècil legislació i la fastuositat estúpida d'aquella dictadura. I com que els ultratges foren tants, i les aberracions innombrables, l'esperit de revolta va pendre un increment global en tot el poble i fàcilment, per restituir-se a un nou dret que no pogués prevaricar amb l'inconscient facilitat del de la Monarquia, el poble espanyol, sadollat del sentiment revolucionari, creà, ben senzillament el nou dret que avui encarna la República.

Des del 14 d'abril ençà, l'esperit revolucionari a Espanya deu haver desaparegut; tenim una Llei viable, una Llei orgànica, i malgrat que difícilment la Carta constitucional pugui complaure individualment a cada u dels que estem sotmesos a la seva vigència i al seu acatament legal, la Constitució regeix la vida espanyola. Per tant, per damunt de dretes i d'esquerres, de tradicionalistes i comunistes, hi ha una Llei que deu imperar, que deu acatar-se a les bones o a les males, ja que solament ens és dat de suavitzar els seus preceptes, llevant-li les arestes més cantelludes, amb l'essuament del temps i amb l'augment de cultura i tolerància amplament viscudes per tothom.

Però, si ésser revolucionari consisteix, en síntesi, sortir-se de la Llei per a crear una Llei nova més adient amb les aspiracions del poble i d'un contingut més just i més modern, hem d'afirmar que en nosaltres hi havia dos caires del matís revolucionari: el que afectava a la forma de govern, amb el desig de fer imperar una jove República sobre l'enderroc moral i jurídic de la monarquia, i el que preconcintava un capgirament del règim centralista creat i mantingut per les di-

nasties espanyoles. El primer matís revolucionari s'ha exhaurit i la República és prou forta i vigorosa per què ens permeti la reacció d'una tendència revolucionària amb l'obtenció de l'objectiu; però queda en nosaltres, i és el nostre deure de catalans fer que s'hi mantingui vigilant i actiu, l'esperit revolucionari anti-centralista.

Tenim un Estatut de Catalunya presentat a les Corts Constituents, després d'haver estat plebiscitat pel nostre poble; és la voluntat de Catalunya amb les seves ànsies de llibertat, que vol entrar en la Llei nova de la seva més àmplia autonomia; i malgrat que hi hagi una prometença d'atorgació de polítiques espanyoles, i un cert estat de dret conferit a St. Sebastià, i vaticinis afalagadors per part dels homes públics, els catalans no podem renunciar a l'activitat supra-normal política, i hem de mantenir al fons del cor un novell sentiment revolucionari fins que l'Estatut ens sigui reconegut sinó totalment, integralment com el demana Catalunya, al menys amb totes les concessions que exigeix la nostra dignitat de poble, la necessitat del nostre avenir, i el respecte lògic i natural a la nostra llengua i a la cultura nostra.

Aquesta deu ésser la nostra posició actual: tot l'esforç col·lectiu de Catalunya a favor de la República deu concentrar-se actualment a favor de les nostres llibertats, i no deixar la tensió revolucionària fins que la obtenció dels nostres drets com a catalans no sigui aconseguit en el terreny jurídic d'una manera definitiva i absoluta.

No ens refiéssim massa d'una cordialitat que a voltes sofreix eclipsis: no confiéssim excessivament en paraules preterites que el temps pot haver esventat; refiem-nos exclusivament de nosaltres mateixos, de la nostra voluntat, del nostre amor a Catalunya; del dret indiscutible a les nostres llibertats, i sapiguem, encara, mantenir una flameta dintre el cor, evitant que no s'apagués massa, abans d'hora.

LAUREA DALMAU

Notes d'Art

Una conferència

Divendres passat en una conferència del cicle que el "Grup Excursionista i Esportiu Gironí", organitza en el seu estatge, ens parlà un altre gironí inquiet. Aquest és Josep M.ª Claret.

"Orientacions modernes de pintura i arquitectura" és el lema que desenrotlla, i que interessà vivament a l'element jove de la benemèrita entitat, que no té pas prou en pujar als cims de les nostres muntanyes, ni conèixer el folk-lore de la comarca. El tema debatut pel conferenciant, comporta l'afany de consolidar les noves orientacions modernes en pintura i arquitectura, sobre uns camps àrids i sense un record pels que en foren primers estadans.

Després de la dissertació es formaren diferents grups comentant i defensant els diferents punts de vista; la majoria dels assistents sortiren satisfets, puix que es donaren compte d'aquesta evolució indiscutible de la nostra arquitectura, tot respectant sempre el molt que ens deixaren els nostres avantpassats en tantes inquietuds artístiques. Si cal, amic Claret, treballar per una nova arquitectura,

i per una màxima comoditat pel nostre temperament, ho farem tots per a aportar a les noves corrents de cultura artística, l'illusió de renovar allò que els temps han declarat caduc.

Una exposició

L'amic Fagnoli dintre pocs dies inaugurarà en el "Circol Equestre" de Barcelona una exposició dels seus treballs. No cal pas dir que li desitjem un bon èxit com tants n'ha obtingut en diferents indrets, per satisfacció d'ell, dels amics i de Girona.

Hem tingut l'avientosa de veure al seu taller les obres que exposarà i dintre els models per tots nosaltres tant volguts, hem pogut constatar l'aportació de nous originals que segueixen acusant el tremp personalíssim de l'artífex que va superant-se continuament.

L'alcalde de Barcelona, obrirà l'acte que promet revestir caràcter de gran esdeveniment dintre la vida artística barcelonina.

Sabem...

Que el nostre G. E. i E. G. prepara una visita als Banys Àrabs sota el guiatge de l'erudit arqueòleg que ha intervingut en la reconstrucció del monument, senyor Rafel Masó.

G. V. F.

Partit Catalanista Republicà

NOVA ENTITAT A CASSÀ DE LA SELVA

Amb gran entusiasme i llargues esperances s'ha constituït a Cassà de la Selva, la vella seu del republicanisme, l'entitat que aplegarà els catalanistes republicans cassanencs. El nombre i la qualitat dels adherits fa preveure l'obtenció de resultats abundosos de proselitisme.

El "Cens Catalanista Republicà" recentment organitzat, ha nomenat membres directius i es proposa emprendre una intensa tasca de propaganda. La Junta elegida està formada de la següent manera:

President, senyor Glordà Mestres; tresorer, senyor Ceferi Pla; vocal 1.ª, senyor Lluís Olivé; vocal 2.ª, senyor Josep Nonell; secretari, senyor Miquel Esteve.

"ACCIÓ CATALANA REPUBLICANA" DE SANT HILARI SACALM

La setmana passada es constituï a aquesta nova entitat, adherida al partit Catalanista Republicà i que ha trobat en la xamosa vila muntanyenca els millors auspicis, auguri d'una sòlida i fecunda actuació en terres de Les Guilleries.

En la reunió celebrada hi assistiren gran nombre d'associats, plens d'entusiasme per la causa que defensen, planejant el programa dels actes inagurals de l'entitat i nomenant la següent junta directiva: president, senyor Josep Maria Bayer; vice-president, senyor Joaquim Fàbrega; secretari, senyor Ramon Rovira; tresorer, senyor Josep Duran; vocals, senyors Dalmau Boada, Antoni Masó i Joan Torrent.

Llegiu i propagueu VIBRACIÓ

ENQUESTES DE VIBRACIÓ

La divisió administrativa de la Catalunya autònoma

RESUM DE LES OPINIONS EXPOSADES.—INTENT DE FIXACIÓ D'UNES BASES.— CONCLUSIÓ DE L'ENQUESTA

La primera enquesta de VIBRACIÓ té avui acabament.

Claudi Ametlla, Joaquim Pla i Cargol, Josep Puig Pujades i Joan de Garganta, han exposat llur opinió, sempre interessant i autoritzada. VIBRACIÓ els agraeix la deferència i es complau en retre'ls un tribut d'homenatge.

Ja compremem que allargar la nostra tasca seria cosa poc aconsellable, a risc de fer-nos pesats pel lector. Ens interessava recollir unes opinions que tinguessin, ultra una valor intrínseca — la que deriva de l'alta categoria dels preopinants — una certa valor representativa.

Així Joaquim Pla, exposa un criteri que podia ésser transsumpte d'una opinió gironina; J. Puig Pujades, de les nobles terres de l'Empordà; Joan de Garganta, de les que Olot senyoreja amb títol legítim. Ens haguera plagut de comptar amb l'opinió de Miquel Santaló i Pere Blasi, però el fet d'ésser membres de la ponència que oficialment entén en la divisió futura de la Catalunya autònoma, per encàrrec del Govern de la Generalitat, els excusa d'emetre opinió per raons elementals de tacte i delicadesa. Per fi, com a exponent general, per damunt de visions possiblement influïdes per legítimes consideracions, l'opinió de Claudi Ametlla, el bon governador, ens sembla d'un interès remarcable.

En termes generals podem dir que dels criteris emesos no s'hi endevina cap actitud irreductible. Per tant, que es beslluma l'establiment d'una fórmula que salvi tots els inconvenients que es puguin plantejar.

Això és digne de tenir-se en compte. D'altra banda, és general el criteri de què de baix a dalt hi hagi la següent jerarquia polític-administrativa: municipi, per nuclis urbans, com ara, o per nuclis circumscriptorials, comarca, un organisme super-comarcal, i l'organisme superior català.

La qüestió rau en definir la comarca i la super-comarca o departament intermedi.

La comarca ha d'ésser l'eix de l'estructura. Ella ha de configurar-se, més que per raons estrictament geogràfiques, per similitud d'economia, de costums i de medis de comunicació. Els accidents geogràfics poden ésser complement de fesomia.

La comarca així delimitada, ha d'ésser el nucli de la funció polític-administrativa, amb tots els atributs de govern no incompatibles amb l'eficàcia de les actuacions d'autoritat i de l'economia del pressupost català.

En aquest sentit la comarca ha d'ésser l'organisme polític super municipal amb caràcter únic, seu per tant de la circumscriptió electoral per a elegir diputats de la Diputació de la Generalitat.

En aquest sentit la comarca ha d'ésser nucli dels ensenyaments especialitzats i de segon grau. Aquells d'acord amb les activitats econòmiques especialitzades de cada comarca. Ha de tenir orgues adequats que atenguin la funció d'ordre públic, que en el possible es treurà dels alcaldes i per a no caure en casuisme ha de comptar amb tots aquells serveis que no compliquin indugudament o no encareixin amb excés la màquina burocràtica.

Així la comarca serà una cosa viva; una estructura orgànica, i un nucli eficaç. La seva personalitat robusta li donarà independència i li permetrà desenvolupar totes les seves valors.

La super-comarca tindrà per finalitat servir les comarques; donar unitat a l'acció de govern superior i reunir aquells serveis d'ordre tècnic que excessivament dividits encarririen la màquina administrativa.

Exemples: l'assistència de malalts crònics; hospitalització dels que no siguin per malalties agudes corrents i petita cirurgia; la dels dementats, des-

emparats, vells i valetudinaris; l'inspecció sanitària general; les obres públiques; el servei forestal i de monts i altres similars, i una funció d'ordre públic per a relligar i unificar aquella que sigui propi de les comarques.

En aquesta forma, quins inconvenients podria tenir la super-comarca? Cap i molts avantatges, evitant el perill d'una veritable supeditació de la comarca al poder central, que podria sentir-se desamparada i foble en relació amb aquest.

Demés, cal pensar que la vida moderna exigeix una certa concentració que no és el mateix que centralització, cosa que no podria donar-se si el fraccionament administratiu fos massa accentuat.

En establir la divisió comarcal, cal subordinar els interessos particulars al general; cal accentuar el corrent propi dels fenòmens naturals i cal donar compensacions que minvin el perjudici a interessos legítims.

Així si una població que compta avui amb Jutjat de Primera instància, per exemple, n'ha d'ésser privada, precisa que se la compensi amb escreix, per l'establiment, per exemple també, d'una institució adient al foment de la activitat bàsica en la seva economia. Serà la manera d'evitar un perjudici i una picabaralla.

Sense detallar massa, s'ha exposat la conveniència de dividir Catalunya en les següents super-comarques: Barcelona i el seu interland; Tarragona, Lleida, Girona amb el seu territori semblant a les actuals províncies, una demarcació pirenaica amb capital a la Seu d'Urgell i una altra central amb capital a Manresa o Vich.

La divisió comarcal gironina seria en quatre comarques, amb capitalitat respectiva a Girona, Olot, Figueres i La Bisbal.

Aquest és el resum de l'enquesta en termes genèrics, que VIBRACIÓ ofereix, modestament, a les tasques i als estudis que elaboren les bases del projecte que ha de bastir orgànicament la vida interna de la somnada, esperada i benamada Catalunya autònoma.

La setmana

RODOLF LLOPIS

Com cavalcant sobre un ràpid avió, Rodolf Llopis ha passat per les comarques gironines. Deixa un rastre de liberalisme, de comprensió que voldriem no veure difós massa ràpidament en l'atmosfera heterogènia que ens envolta.

L'ànima del ressorgiment docent de la República, el braç dret de la magnífica tasca ministerial del nostre Marcel·lí Domingo, ha conviscut unes hores amb les personalitats del camp pedagògic gironí.

En aquest entretemps, la paraula precisa i persuasiva del Director General d'Ensenyament primari, ha marcat la verdadera ruta de l'Escola laica; ha definit l'ambient en el qual el Mestre deu desenvolupar-se; ha precisat amb forma inequívoca la manera de tractar l'Infant amb el mínim de deformacions de la seva voluntat verge.

També, en aquest entretemps, el senyor Llopis ha vist moltes altres coses...: com les cessions de l'Estat, abans de convertir-se en maons i cements eren massa garvellades per mans egoistes: com la ineptitud de molts tècnics era excessivament manifesta; com l'aparença, més que la realitat, domina el moviment cultural d'avui. S'haurà convençut, malauradament, que la nostra terra, d'indiscutible superioritat industrial i comercial sobre les altres terres ibèriques, era poc més o menys el mateix camp de cultura desèrtic, on de tant en tant s'hi ovira, com casi defallit, una escola, tan misera, que és un greuge el nom d'Escola aplicar-lo a aquella deplorable institució.

ORIENT-OCIDENT

En parlar de Briand i de la nova era que ja es pressagia en un futur pròxim, recordem un dels conceptes emesos pel Dr. Bosch i Gimpera en la recent conferència que donà en la nostra ciutat.

Referint-se a la civilització oriental, en balbuceig d'humanisme, digué que eren els autarques els que crearen el dret i la moral. L'Occident representat per Grècia, creà les democràcies que humanitzaven la civilització per un dret i una moral conjunta.

Després Roma aportà noves facetes; després el cristianisme; més tard el feudalisme i les monarquies. Però sovint revivien imperalismes orientals, com intervals dintre la trajectòria classicista.

Les interjeccions de l'Orient, deia Bosch i Gimpera, acaben segurament en acabar la gran guerra, etapa decisiva per l'humanitat i fita màxima en la història.

Ens fem a una nova idea de pàtria i no veiem llunyà el dia que subordinem aquest concepte en son sentit tradicional, a l'ideal humà, quan un conflicte esclati.

En aquest sentit, Briand és, demés d'un apòstol, un precursor.

ELS "JABALIES" EN SERIE

Diuenge passat estava a punt de donar-se a Barcelona un espectacle sorprenent. Hi havia anunciats dos mitings: en l'un, que es celebrà, parlaren els Balbontin, Barriobero, Sediles, Samblancat, Franco i Soriano; en l'altre, que fou suspès per la mateixa empresa, havien de pendre-hi part els Beunza, Urquijo i demés parlamentaris de més absurd integrisme. Tots els "jabalies" de dreta i d'esquerra parlant a la massa congregada per a sentir-los, dintre una mateixa ciutat.

Ha estat una llàstima que ens hagin privat l'espectacle.

Hem escoltat, però, la veu dels "jabalies" d'extrema esquerra. Han fet l'apologia de la revolució social i han denigrat la República. Per ells és aquesta República una "birria" i el poble l'ha d'enfonzar com ho féu amb la monarquia. Per això preconcitzaren la tercera república espanyola, sortida del carrer i no de les urnes. Volen dir sortida de la convulsió i no del dret.

Està bé: el que no està bé, és que aquests homes no es classifiquin dintre nominatius adequats. Encara alguns es diuen federals, per exemple. No sabem perquè, si defensen solucions comunistes, no ingressen clarament en aquesta tendència.

El "jabalineig", valgui el mot, es veu que també és precaucionista i confusionari.

"VADE RETRO"

Hem sentit dis que al Congrés dels Diputats, després del discurs pronunciat per Angel Samblancat a Galdà, en el que s'insultava tots els parlamentaris i provocava a l'atemptat contra Casares Quiroga — èxits fàcils d'oratoría de pirotècnica — es proposa sancionar amb una mesura greu a l'atrabiliari orador.

Ens semblaria una mesura salutífera i alligadora. Els excessos verbals i la mala criança no poden tolerar-se en un règim normal. Samblancat ha recorregut alguns pobles de les comarques gironines vomitant atrocitats, per l'afany d'espantarr. No compremem com diverses entitats republicanes, podien cometre l'imprudència de concedir llur tribuna a un home de tal condició si com hem de creure, no lligava el què deia amb el to de l'entitat que l'acollia. Un signe més del confusionisme ambiental i de mal gust.

Entre altres frases que s'atribueixen a l'esbarrambat orador, hi ha aquesta, que descriu ella sola un home: "Soy padre — hem llegit que ha dit — de un capullito de mujer, y antes de que entrara en religión preferiría verla en un prostíbulo".

La propera enquesta de VIBRACIÓ

La setmana entrant començarem a publicar les opinions recollides sobre el següent qüestionari:

¿Quina influència creieu exercirà el vot de la dona catalana en els resultats electorals?

¿A Girona i a les seves comarques, en especial, en quines directrius creieu es manifestarà?

¿Sou partidari de la representació proporcional?

Sol·licitarem l'opinió de persones representatives de tots els sectors polítics i d'altres que tinguin una significació en la vida pública.

Demés acceptarem totes les contestes que ens siguin trameses espontàniament i que anant signades siguin publicables.

Sembla, o al menys les últimes declaracions del Cap del Govern d'Espanya, així ho deixen entreveure, que el mes vinent, l'Estatut serà sotmès a la Cambra i serà aprovat.

L'aprovació de l'Estatut, provocarà seguidament eleccions, per tal de designar el Govern de Catalunya.

Si les eleccions del 12 d'abril, d'ara fa un any, hom les atribuïa caracte-

ristiques extraordinàries, que es veieren suficientment justificades amb el canvi de règim, en les properes, cal reconèixer-les-hi també un caire excepcional, tenint en compte que elles marcaren l'orientació de la política catalana.

Aquesta circumstància dona un interès especial a la nova enquesta, tant pel que es refereix al vot femení com al sistema electoral que s'implanti.

Ajuntament

Carnet d'un espectador

Es celebra sessió de segona convocatòria, presidida per l'Alcalde accidental Sr. Miquel de Palol, amb assistència dels regidors senyors Dalmau, Vidal, Busquets Ventura, Varderi, Pascual, Rahola, Escatllar, Colomer, Ribas, Vilardell, Cerezo, Busquets Norat, Bonmatí i Tomàs. Llegida i aprovada l'acta anterior, es llegeix la correspondència i despatx oficial.

S'entra als dictàmens de l'ordre del dia amb el que quedà damunt la taula en dues sessions anteriors i que es refereix a la demanda que tenen feta els senyors Argelés i altres tocinaires sobre concessió de tarifes reduïdes.

L'impugna el senyor Bonmatí per considerar el no accedir a la seva pretensió se'ls posa en situació d'inferioritat respecte els tocinaires concertats. Li contesta llargament el senyor Dalmau aclarint alguns punts del dit pel senyor Bonmatí i dient que el concert fet amb els esmentats industrials tocinaires està encaminat a un major desenrotll de la matança a l'escorxador i que la tributació dels tocinaires que fan la venda a la menuda és la mateixa que la de l'any passat. Intervé el senyor Busquets Norat defensant el punt de vista del senyor Bonmatí i el senyor Colomer manifesta que al seu entendre s'ha de aprovar el dictàmen amb la declaració expressa de que si hi ha algun industrial que vulgui acollir-se al règim de reduccions, ho pugui fer amb tots els mateixos drets i deures dels altres tocinaires concertats. S'acorda així mateix, amb els vots en contra dels senyors Bonmatí i Busquets Norat.

De la Comissió d'Hisenda hi ha dictàmen denegant reducció de concert d'arbitris a l'empresa Anuncis-Re i altre concedint al Patronat Nacional del Turisme una subvenció de 1.200 pessetes anyals.

Un dictàmen de la Comissió de Governació dona lloc a un debat edificant entre els senyors Vidal i Tomàs sobre la conveniència de comprar una caldera per l'escorxador. El senyor Escatllar com a delegat demana que atenen-se a l'informe del tècnic es vagi immediatament a la seva reparació, del contrari es pot donar el cas de tenir d'interrompre la matança. Després d'unes observacions

del senyor Cerezo, s'acorda el proposat pel senyor Escatllar.

De Foment hi ha dictàmen per a construir la clavaguera del carrer de Caputxins. I varis permisos d'obres.

La Comissió d'Hisenda proposa i així s'acorda que la ciutat de Girona obri un compte a la Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya, fins a la quantitat de 250.000 pessetes.

La de Foment proposa l'acabament d'urbanització de l'Avinguda de Jaume I tocant al carrer del Progrés; s'acorda també l'estudi de pavimentació de la P. del Mercadal; el senyor Vilardell proposa que es procuri fer a base d'asfalt.

De la Central hi ha concessió de dos vacants de pensió a la vellesa a favor de Teresa Sala i Agustina Vinyes, les dues de 84 anys.

A l'hora dels precs i preguntes el senyor Dalmau demana es gestioni sigui condonat el 20 per cent de propis que hauria de pagar l'Ajuntament en totes les vendes de solars provinents dels baluards i que pels diputats sigui apoiada la demanda de Girona.

El senyor Busquets Ventura prega s'acordi l'estudi d'urbanització de la Rambla de Verdader i el senyor Tomàs demana s'ampliï fins a tocar el pont.

A un quart de deu el senyor Palol va aixecar la sessió.

L'interès de la sessió va estar concentrada en la demanda feta pels tocinaires en el sentit de que se'ls autoritzés per a sumar tota la matança de cada un d'ells a la d'un altre, per a poguer gaudir de les tarifes reduïdes i demés avantatges concedits per l'Ajuntament. La Comissió d'Hisenda va creure no podia admetre aquella petició i va dictaminar en sentit contrari, acordant-se així. Hem d'esmentar la intervenció del senyor Colomer fent constar que si algun dels reclamants o altres que poguessin establir-se, mataven quantitat suficient per a acollir-se als preus reduïts i altres avantatges, quedés ben clar que hi tenien perfecte dret, amb el que quedava demostrat que no es tractava de res que semblés un monopoli.

Hem d'aplaudir l'acord d'obrir una llibreta en nom de la ciutat en la Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya.

FRIC

Però hi ha coses que no es veuen i són molt interessants... Coses que s'han de viure i de saber. I per si no les hi han dit, li indicarem nosaltres, que molts que l'afalagaren i el felicitaren, eren les persones que la falsetat del seu credo, la inconstància en el seu procedir i el servilisme incondicional als de dalt, als que manen, els inclou en el cens dels aduldors i dels indesitjables.

Ens dolia en el cor, senyor Llopis, veure com la vostra mà, aquesta mà que cada dia escriu normes per elevar la cultura de les terres d'Espanya, es confonia amb una encaixada amb les mans dels homes que més han combatut i traït les ideologies que a nosaltres, homes liberals sobre tot, ens són cares.

Ah! Si l'economia de la República ho permetés: que convenient fóra d'aplicar a l'organisme docent l'extirpació de les glàndules malignes que segreguen sempre tòxics anti-republicans! Que salutífer fóra aplicar els procediments terapèutics d'Azaña!

Però mentre la República no pot tenir el personal idoni per un ensenyament laic que sigui la imatge de la voluntat del règim, no oblideu senyor Llopis que en aquests moments, desgraciadament, haureu de mantenir el que signifiquen aquelles frases, poc agradables, però necessàries, que pronunciàreu en el vostre parlament a la Biblioteca i que hom pot resumir dient: ara per ara, tothom deu ésser inspeccionat.

K

La conferència del Governador

Amb la gran aula del gabinet d'Història natural del nostre Liceu, plena d'un públic d'estudiants i d'altres persones d'ambós sexes, donà dimecres passada la seva anunciada conferència sobre el moment polític del món, el governador senyor Claudi Ametlla.

Ocupaven seients en l'estrada les autoritats civils, militars i acadèmiques de la ciutat, amb el professorat docent de tots els centres d'ensenyança i representacions d'entitats culturals.

Presidia el director del Liceu de Girona senyor Espona, el qual inicià l'acte amb sentides paraules allusives al mateix, fent elogi brillant de la personalitat del conferenciant. Les paraules del senyor Espona foren molt aplaudides.

El senyor Ametlla desgranà acte seguit la seva conferència, amb paraules fàcils, dicció clara, precisió de concepte, claredat d'exposició i sòlida construcció interna. Per espai de cinc quarts d'hora captivà l'auditori i demostrà posseir excel·lents dotes oratòries.

El tema era de vastes possibilitats i el disertant sapigué exposar-lo amb trets sintètics i arguments de positiva solidesa. Hi afegí el mèrit de fer-lo, alhora, comprensiu per totes les intel·ligències i d'una remarcable profunditat, donant la sensació d'haver-lo meditat concienzosament i fent-lo sensible com una cosa viscuda.

Situà el món en el moment de la guerra, moment capdal en la història de l'humanitat; deduí les conseqüències subversives que el gran conflicte ha portat, com inici d'una era

nova; examinà la situació econòmica mundial; feu un compendi de la crisi moral dels moments actuals; exposà el fenomen rus i palesà com entre la depressió general suren els pobles de règim liberal i democràtic; s'ocupà de la situació d'Espanya, amb esperit optimista i de la de Catalunya en vigílies de l'obtenció de la seva llibertat autònoma. Per acabar, reivindicà l'idealisme i els ressorts morals, com elements motors per l'humanitat i per tots els pobles.

L'atenció de l'auditori es desfè en una llarga ovació al conferenciant en acabar la seva suggestiva dissertació.

Cloqué l'acte en breus paraules, a questa vegada en castellà, el senyor Espona. No dubtem de l'immillorable intenció del Director del Liceu, però no podem compartir el seu punt de vista. Parlant en la nostra llengua no fem sinó exercir un dret incontrovertible, més ara que la legalitat política republicana ha consagrat la llengua vernacle dintre les seves mesures legislatives. No podem, ni devem, doncs, excusar-nos davant de ningú del fet de parlar català en totes les esferes, ni menys suposar que hi hagi persona de mitjana comprensió que es pugui ofendre per l'ús d'un dret essencial i primari, que és el primer en proclamar en la pràctica quan es tracta de la seva pròpia llengua.

Per això, si ens hagués estat possible evitar les paraules finals del senyor Espona, ho hauríem fet, en benefici d'ell, del prestigi de l'acte i de la nostra dignitat de catalans.

MAI. "Qui ha passat? — NINGÚ." Aquests mai i ningú, proposicions elíptiques que equivalen a "Mai no vindré" "Ningú no ha passat", tenen, naturalment, un sentit negatiu sense necessitat de l'apartícula NO, la qual resta eliminada perquè segueix la mateixa sort del verb.

HAC

Propostes de millores

Sabem que el nostre distingit amic senyor Quintana de León es proposa gestionar activament la renúncia per part del Govern de la República del dret de recuperar reservat a favor de la Corona, en el títol de concessió dels llúsimos de la baronia de Torroella de Montgrí, per tal de fer possible la cancellació del gravamen enfitèutic en el registre de la propietat.

Molt ho celebrem i que l'èxit coroni els propòsits de l'eloqüent diputat.

El riu Onyar continua essent pels veïns clavaguera a cel obert. Trista missió per un riu. Més trist el fet per l'indici de la poca cultura per part dels veïns demostrada amb tan reprochable costum.

Ja veu el senyor Dalmau Casademont, que no oblidem els seus requeriments. Podem esperar que influirà com a regidor en l'adopció de mesures eficients per part de l'alcaldia.

També ho esperem, és clar, del senyor Palol, ell tan gironí, tan culte i tan amic!

Moltes vegades hem vist en la premsa exposar-se les queixes dels radiodients per la quantitat d'aparells radiodients que hi ha per la nostra ciutat, sobretot en el barri del Mercadal.

Queixes moltes, però efectivitats poques, millor dit, cap ni en intent.

Però, si es vol fer quelcom pràctic, només hi ha un medi: l'associació, que l'unió fa la força. Per què, doncs, no es constitueix a Girona una associació de radio-oients? Una associació de simple defensa, que podria funcionar sense quotes?

Qui dubta que així orientada seria un èxit?

Se'n prega l'inserció de les ratlles següents:

—Essent VIBRACIÓ un periòdic liberal, no negligirà d'acollir la denúncia que formulem de l'abús que constitueix el desvergonyiment dels escolans de l'Església del Carme que passen la capítia a l'hora de les misses, pro-

Després d'això i altres coses encara, si les Corts llicencen en cara a Samblancat l'evangèlic "Vade retro", ens semblarà un encert i farem un respir d'alluegeriment en honor de la República.

QUÈ VOL DIR "DE MANERA EXPRESSA"?

La llei de secularització de cementiris disposa que els enteraments dels ciutadans seran civils, a menys que consti la voluntat del difunt manifestada "de manera expressa".

Hi ha qui creu que és precís un document escrit i feaent, per virtut del qual el difunt disposi que vol enterament eclesiàstic, és a dir, hi ha qui creu que aquella manifestació ha d'èsser per escrit i que si no és per escrit, no es pot donar caràcter religiós a l'enterrament.

Quin és el veritable sentit del text legal? Examinat amb el prisma de la lògica és ampli i per tant l'interpretació no pot ésser restrictiva.

Primerament perquè si la manifestació per la seva validesa hagués d'èsser feta necessàriament per escrit, precisaria que ho digués taxativament el text legal. No ho diu? Doncs és que admet que sigui expressada d'una altra manera, mentre sigui "de manera expressa". Ho corrobora el fet de que la llei sempre tendeix a la precisió, i que per tant no se li pot fer dir ni més ni menys del que expressa, el seu sentit gramatical.

En segon lloc, i això és fonamental per nosaltres, si en dret, totes les lleis processals del món, admeten la prova testifical com element de prova — per l'existència i validesa d'un contracte verbal, per exemple — no hi ha raó per a rebutjar en bloc i si no es disposa concretament, el testimoni autèntic d'un pare, d'una esposa o d'uns fills, degudament expressats i controlats.

Aquesta posició, d'altra part, és per nosaltres la veritablement liberal, equilibrada i justa.

Per fi, cal pensar que el laïcisme d'Estat n'osuposa que en l'esfera individual s'hagin de fer imposicions; n'hi ha prou que les lleis possibilitin totes les manifestacions d'una voluntat i les emparin. No és cosa de provocar un conflicte en cada enterrament; ni de convertir aquest en motiu d'un xoc entre tendències, ben sovint disminuïdes per estretors mentals, exageracions sectàries o banderies de veïnats.

"CRÍA CUERVOS"

El cas de Franco i Samblancat, de Sediles i Giménez, és d'allò més edificant i al·ligonador. Elegits sota els auspicis de Macià i amb el control d'un partit polític català, ara no es recaten de blasmar de l'Esquerra i denigrar Macà.

Es fruita natural de l'arbre. No és ja tan natural que en les hores del triomf, els homes de l'Esquerra tinguessin una feblesa tan considerable com la d'incloure en candidatura Franco i Samblancat. La feblesa solament té una explicació: una secreta simpatia, una fatal inclinació, sinó per aquells dos homes, pel que el seu tarannà representa i un aigualiment dels imperatius catalanistes racials.

D'altra manera no té explicació la addició de dos noms tan exòtics i de dos homes tan estafolaris, en una candidatura de significació esquerrana i catalanista, però, ai las!, més accentuadament esquerrana que catalanista.

Les coses anodines i poc meditades sempre porten a resultats fatals i ara l'Esquerra pot recordar l'adagi castellà del "cría cuervos y te sacarán los ojos".

I encara si no s'hi haguessin jugat el prestigi de la dignitat catalanesca i ahuc del simple bon gust!

INCOMPATIBILITAT DE CÀRRECS

S'ha fet públic el projecte de llei en què es determinà la incompatibilitat entre càrrecs d'elecció popular

Noticiari

Ahir en les oficines de la Comissaria de la Generalitat, tingué lloc l'acte de la subhasta de les obres de nova construcció del camí de la carretera de Girona a Olot a Sant Vicents de Camós, sota el tipus de 108.483'90 pessetes.

Les obres foren adjudicades per la quantitat de 108.000 pessetes al contractista senyor Rafel Jubero.

Està malalt de cuidado el procurador dels tribunals, i bon amic, senyor Joaquim Ordeig.

Fem vots per la ràpida i total millora de la seva salut.

Ha estat a Olot, acompanyat dels senyors Xirau i Santaló, el Director General de primera ensenyança senyor Llopis. Aquest viatge ha tingut per objecte inspeccionar els locals de l'Hospici en els quals es dona actualment l'ensenyament primari i el nou edifici aixecat a la ciutat-jardí amb destí a grup escolar.

Digué el senyor Llopis que tan bon punt sigui a Madrid, procurarà que s'activi l'expedient per a la concessió d'un director i dos professors destinats a l'escola de segona ensenyança que va acordar crear l'Ajuntament.

L'Alcaldia de Bordils ha posat de venda en pública subhasta 39 xipresos del cementiri municipal per la quantitat de 375 pessetes.

El Butlletí Oficial de la província publica una circular del senyor Governador, com ampliació de la del dia 2 d'aquest mes, dictant normes sobre l'ús de la música mecànica en els salons d'espectacles de la província, acordant que les mesures prohibitives que en aquella s'estableixen tindran efecte únicament en els teatres i locals cinematogràfics de les poblacions caps de partit i les de Sant Feliu de Guixols, Palamós i Palafrugell. Queda ben entès, però, que els locals cinematogràfics que tinguin instal·lats aparells dits de cine sonor, no queden tampoc inclosos en la prohibició.

La Comissaria delegada del Govern de la Generalitat a Girona, com a complement dels Decrets relatius al règim dels Establiments d'Assistència Social i formació cultural dels asilats i per tal que el sistema a seguir especialment en aquest últim aspecte assoleixi la major eficàcia i s'adapti als principis continguts en la Constitució de la República Espanyola, ha nomenat una ponència que, sota la presidència de l'Adjunt Ponent senyor Joaquim de Camps i Arboix, i integrada pels senyors Josep Junquera, Francesc Montràs, Adelina Cortina i Silvestre Santaló, procedeixi a un acurat estudi d'una completa organització de l'ensenyança als acollits en els dits Establiments, tant en l'aspecte educatiu i intel·lectual, com en el de llur formació moral i ciutadana, i faci proposta a la Comissaria del pla al seu jui més escaldat a seguir.

duint-se a grans crits, irrespectuosos per la serietat del lloc i impropis del temple.

"Sembla estrany que això es toleri pels que tenen la custòdia de l'Església, puix que no podem creure, de no ésser sòrds en absolut, que no sentin l'escàndol que mouen aquells marrecs, i no vegin com molesten els fidels."

Senyor Administrador de Correus: Denunciem a la seva autoritat que avui fa quinze dies els números de VIBRACIÓ per Llagostera no arribaven a destí. Practicades les oportunes averiguacions podem afirmar que sortiren més d'una trentena d'exemplars per aquella vila, cada un d'ells degudament etiquetat amb l'adreça del destinatari.

No pretenim fer retret a ningú individualment, però si volem precisar el fet, per tal de pregar al seu reconegut zel que es faci el possible a fi de que el cas no es repeteixi.

Es el servei de Correus prou acreditat per a que s'hagin de consignar aquestes deficiències, que volem creure no tindran repetició.

Mercès.

L'Ajuntament de Sant Jordi Desvalls ha acceptat per unanimitat la dimissió en el càrrec de regidor presentada pel senyor Narcís Barceló, per motius de salut.

El mateix Ajuntament ha acordat adherir-se a la Federació de Municipis Catalans.

L'Alcaldia de Santa Coloma de Farnès fa avinent que no havent-se formulat oportunament cap reclamació contra l'acard municipal referent a l'obra de construcció de la clavaguera pública de nombre 17 del projecte, s'anuncia que la subhasta es celebrarà en el Saló de Sessions de la casa Ciutat, a les 11 hores del dia següent hàbil en que acabi el termini de vint dies, també hàbils, a comptar des del següent de la publicació d'aquest edicte en el Butlletí Oficial de la província, amb sujeció al plec de condicions aprovat per la Corporació.

El tipus de subhasta s'assenyala en la quantitat de 4.200 pessetes.

La Delegació provincial del Treball ha conminat de l'Alcaldia d'Olot el compliment de la jornada mercantil i descans dominical per part dels farmacèutics.

El prop-passat diumenge, a l'Hotel Empúries de La Escala, els Procuradors dels Tribunals d'aquesta ciutat, obsequiaren amb un banquet, el diputat a les Corts Constitutives, senyor Albert de Quintana, per tal de testimoniari-li el seu agraïment per les millores obtingudes a favor de la classe.

Oferí el banquet d'homenatge, el Degà del Col·legi senyor Salvatella, i el senyor Quintana agrai l'obsequi amb paraules fonament sentides.

L'Ajuntament d'Olot, que ha creat un Col·legi municipal de segona Ensenyança, treu a concurs la provisió de les següents places:

Una de Professor de l'indicat Col·legi, Llicenciat en Ciències, amb el sou anyal de 5.000 pessetes.

Dues de Professor del mateix Col·legi, Llicenciats en Filosofia i Lletres, també amb 5.000 pessetes.

Una de Professor dels idiomes francès i anglès, amb 2.500 pessetes de sou per les classes del Col·legi de 2.ª Ensenyança i 2.500 pessetes més per les de l'Escola de Comerç.

Una de Professor de Caligrafia, Mecanografia i Taquigrafia, amb 2.000 pessetes anuals per les classes del Col·legi de 2.ª Ensenyança i 1.500 pessetes més per les de l'Escola de Comerç.

Un Professor d'educació física titulat, amb 1.500 pessetes.

Un Professor de Llatí i Religió, sacerdot, amb 2.000 pessetes.

Un Professor de Matemàtiques comercials i Comptabilitat, Mestre de 1.ª Ensenyança o perit mercantil amb 4.000 pessetes.

Un Oficial de Secretaria, Batxiller, amb 2.100 pessetes.

Un Conserge, amb 2.100 pessetes.

El plaç de presentació d'instàncies, acaba el dia 31 del mes en curs i els que desitgin més detalls poden dirigir-se a la Secretaria de l'Ajuntament, que se'ls hi facilitarà.

La Gasetta publica una disposició nomenant secretari del Jutjat de primera Instància de Puigcerdà, a don Josep Lasaleta Cànovas.

Carnet d'espectacles

TEATRE PRINCIPAL

Companyia de comèdies d'Enriqueeta Torres. Avui nit a les 10: Estrena del xistós vodevill en 3 actes, original de Isaw "La té negra". No apte per a senyoretetes.

TEATRE ALBENIZ

Avui nit i demà tarda i nit. — "El Fin del Mundo"; Revista sonora "Paramount"; "Noche de Redada", per Abel Gance, i una cinta sonora de dibuixos animats.

Per als dies 16, 17, 19 i 20 de març: Presentació de la gran Companyia Internacional de Circ a l'esplèndida pista construïda a la platea.

COLISEO IMPERIAL

Avui nit i demà tarda i nit. — "Polítiques", per la parella Laurel-Hardy; "Dia de Paga", per Charles Chapin; "Ay que me mojo"; "Noticiari Fox", i la pel·lícula de dibuixos animats "Mickey Caballista".

SALÓ GRAN VIA

Avui nit i demà tarda i nit: "Las Calles de la Ciudad", per Gary Cooper; "Llama salvadora", la cinta de dibuixos "Fuego" i Noticiari Pathé, parlat en espanyol.

En quin país vivim...

"Vivim en un país on encara tot està per fer", paraules de Marcellí Domingo a Taragona poc després de proclamada la República.

I afegim nosaltres: La primera obra constructiva nacional ha d'ésser la formació de la consciència col·lectiva liberal i democràtica. Aquell estat d'esperit que s'orienta sempre en un sentit de justícia, sense el qual la llibertat i la democràcia son un mite i la República també.

Ésser democrata, liberal, esquerrà. Vet aci conceptes que trobem cada dia en boca dels més exaltats propagandistes de les noves promocions republicanes. Sovintegen, però, acompanyats de resonàncies i buidors manifestes, igual a cloaques sense contingut.

Hem cregut treure patent de democràcia, tan sols per haver votat un dia homes de significació esquerrana; dialogant enfàticament, omplint-se la boca d'expressions a l'ordre del dia i sostenint posicions contràries a tota ideologia religiosa al voltant de qualsevol taula de café.

Fet això dormen tranquils, convençuts de llur ortodòxia republicana.

Dia vindrà que aquesta mateixa gent votarà (potser ja ho ha fet) d'esquena a tota ètica política donant el sufragi al primer avantatgista disressat amb roba del temps, eixit dels rengles indesitjables i portant a la butzaca, encara calent, un carnet de la U. P.

La submissió a les lleis republicanes, l'ordre jurídic, la justícia social... la ciutadania, queden a segon terme eclipsades per l'egoisme i les conveniències personals.

S'està fent — no tothom afortunadament — política de mots buids. Falta preparació i respecte a les idees d'altri i sobretot densitat cultural. Quan això falta, tenia raó Domingo, tot està per fer.

Si l'individu es comporta d'aquesta manera, seria al menys consolador de veure els capítols dels partits esforçant-se per restablir l'equilibri; però en aquest terreny també molta feina està per fer.

Mancats alguns d'esperit de sacrifici i de la serenitat necessaris per saber avantposar les conveniències nacionals a llurs egoismes de partit, fineixen perdent la carta de navegar estripant-se les vestidures.

Tot està per fer. El nostre país garbella idees desordenades i no troba encara la justa ordenació. Falta la base de cultura que comença a l'escola i acaba a les formacions polítiques democràticament pures.

Els problemes nacionals seran solucionables, quan una majoria absoluta d'homes de bona voluntat comprengui l'abast d'aquestes paraules d'Alcalà Zamora: "La democràcia és precisament l'equilibri de les classes evitant la lluita ferotge dels interessos divergents".

RAFEL PORTES

entre si i en relació a altres càrrecs i funcions. El text del projecte és de termes radicals.

Sobresurten en la futura disposició, pel que a nosaltres interessa més directament, els do spreceptes següents: és incompatible el càrrec de diputat a les Corts amb qualsevol altre de diputat per regions autònomes i províncies i amb el de regidor. Es també incompatible qualsevol càrrec d'elecció popular amb el de funcionaris de l'Estat, regió, província o municipi.

L'acumulació de càrrecs representatius no podrà tenir efectes. Es una mida de bon govern, perquè no hi ha possibilitat d'atendre com cal el que cada càrrec exigeix. Aplaudirem, doncs la prohibició, si definitivament s'incorpora a una disposició amb força d'obligar.

Això no vol dir que trobem, com fan alguns sectors, matèria per a llençar al vent veus escandalitzades per l'acumulació de càrrecs d'alguns polítics republicans, fet que troba la seva justificació en els moments excepcionals pels que havem passat. Perquè així com haguera estat risible que en hores de capgirament revolucionari, s'haguessin tingut en compte certes restriccions perceptives, seria excessiu, i per tant inacceptable, que dintre un estat de dret normalitzat els ciutadans que ostenten un càrrec de responsabilitat i de treball, perdessin la necessària eficàcia en dividir la seva activitat entre diverses funcions, cada una de per si prou important per tractar-se del govern de la cosa pública i prou absorbent per a no comportar cap fraccionament d'atenció.

CAPACITAT MENTAL

Alekhine, el campió del món d'escacs, va realitzar el dilluns passat una "performance". Els cercles escaquistes de França, Anglaterra i Holanda hi estaven representats amb els seus campions. Tota la "élite" era congregada en un palau dels Champs-Élysées on Alekhine havia de demostrar la seva força penetrant i la seva tenaç voluntat.

Formaven seixanta taules "gros damier" i en cada una d'elles jugaven cinc escaquistes; és a dir que en total formaven 300 homes contra un.

Acabades les partides, Alekhine n'havia guanyat 36; féu taules amb 17 i va perdre'n 7.

Voleu una concreció més formidable del poder de la intel·ligència?

PARAULES ASSENYADES

Moltes en digué Azaña en el seu admirable discurs de dijous al Parlament. Nosaltres recordem al lector, aquestes:

"Les necessitats de la República democràtica justifiquen que hem d'estar previnguts. Una política de pau no impideix que existeixi una organització defensiva, i aquest és el criteri que actualment se segueix a tots els països més democràtics del món."

I aquestes altres:
"A la bambolla guerrera d'abans, ha seguit una depressió de l'esperit públic, que no tan sols ofèn el meu honor d'espanyol, sinó també el meu honor d'home."

Be es síntesis, avalades per l'home més sobresortint i meritori de l'actual moment.

El liberalisme concebeix la llibertat no com un do natural, sinó com un mitjà de desenrotllar. Els homes no neixen lliures, sinó que n'esdevenen, i es conserven lliures en tant que mantenen activa i vigilant llur autonomia; en tant que exerciten constantment llur llibertat.

ROSSELLI

Per la música

Orfeo Cants de Pàtria

En son local social l'Orfeo Cants de Pàtria, dirigit pel Mestre J. Baró Güell, donà un dels seus concerts el dia 28 del passat mes de febrer aconseguint, com de costum, forts aplaudiments dels seus oients.

El programa estava compost amb "El Cant de la Senyera", Millet; "Serenata", Otto; "El petit vallet", Battaller; "El Rossinyol", Mendelsshon; "La gent de fora", Cantaloube; "Marinada" i "Dintre el Bosch", de Pérez Moya.

Totes aquestes obres plagueren a l'auditori, especialment "El Rossi-

nyol" de Mendelsshon, "Marinada" i "Dintre el Bosch", de Pérez Moya. Aquesta última obra fou donada en primera audició, i igual que "Marinada", originals per a chor i cobla, aconseguint així el seu autor bonics efectes que la revestiren d'un ambient de poesia que fa que aquestes obres siguin sempre escoltades amb gorg.

Es de lloar l'activitat del Mestre Baró i els seus orfeonistes, conservant la tradició choral de la nostra ciutat.

Cooperaren a la festa el violinista Battaller i la cobla "Girona", que finalitzà el programa amb unes ben triades sardanes.

JOAN GERIÓ

Informació esportiva

ATLETISME

Per primera vegada a Girona, se'n's oferí l'avinentosa d'admirar un festival mixt a càrrec del Club Femení i d'Esports de Barcelona i el G. E. i E. G.

Fou el passat diumenge que pogué celebrar-se en l'Estadi de Vista Alegre, el tan esperat festival que ja devia haver tingut lloc en altra data, suspès a causa del mal temps. Malgrat d'aquests contratemps, que ens cal fer remarcar el camp oferia un bell aspecte de públic. El temps hi ajudava de debò.

Puntualment començà el festival, alternant els atletes en les diferents proves. Tècnicament fou una jornada força acceptable, perquè s'aconsegui batre un record per cada Club. El bell sexe, enderrocà el rècord d'Espanya Rellous 4 x 50 metres. L'antic rècord de Catalunya i d'Espanya, ja pertanyia a les atletes del Club Femení.

Salvador, aconseguí el que s'havia proposat, o sia millorar la seva marca. Amb una fe i un entusiasme ben encoratjadors, l'atleta gironí pogué apuntar-se dues bones tirades, que posaren de relleu el seu entrenament i permeteren demostrar palpablement que havia aconseguit batre el seu propi record provincial d'una forma inequívoca, deixant-lo establert a 33'20 metres.

En síntesi, aquestes foren les dos notes sobresortints de la manifestació esportiva. Els demés atletes del Grup palesaren estar baixos de forma. Es necessari en aquests moments que sembla que la benança del temps es va fixant, seguir de bell-nou els entrenaments a consciència i amb continuïtat.

Les senyorettes del Club Femení, es captaren tot seguit les simpaties d'un públic sensible que les ovacionà en tot moment.

Solament trobarem a mancar algunes proves que no podien mancar en un festival de categoria. L'organització perfecta — com sempre — sota la direcció d'aquest admirable esportiu que es diu Pompeu Pascual. També, ens és plaent posar de relleu,

la magnífica tasca del speaker l'amic Bota, que al final de cada prova ens anà assabentant de les marques aconseguides i d'una manera eficaç contribuí a la major organització del festival. Per a tots els elements que tingueren cura de l'organització, la nostra felicitació efussiva.

FUTBOL

Diumenge passat, jugaren a l'Estadi de Vista Alegre el Badalona F. C. i el Girona F. C., en ocasió de començar el primer partit del torneig que ja anunciarem la setmana passada. El camp ple d'un públic entusiasta, esperava el començ del match amb força expectació. Començà l'encontre amb un joc ràpid i vistós, alternant-se les belles jugades, que tot seguit posaren en funció els marcadors. La primera part es desenrotllà un joc magnífic i abundaren les bones jugades, la segona part fou tot el contrari. El resultat de 5 a 2 favorable al Badalona reflexa bé el partit.

Les conseqüències d'una inactivitat per part dels jugadors locals, foren palpades diumenge; la primera part donaren tot el seu rendiment i restaren esgotats per la segona; per altra part el Badalona en plena forma evidencià una vegada més la seva potencialitat, el seu coneixement de joc i el seu domini de la pilota, qualitats que el nostre equip no posseeix. De totes maneres volem creure que el Girona acabat aquest torneig — sense que pugui pronosticar-se cap primer lloc de la classificació — en sortirà enfortit a l'ensem que amb aquest torneig tindrem ocasió de fruit d'unes jugades de futbol de qualitat, puix que diumenge els aficionats demostraren que tractant-se de partits de primera categoria, estaven ben disposats a fer cap a l'Estadi.

Per acabar, no ens resta més que adreçar una pregunta a la Junta del Girona F. C. No creuen que el preu de dotze rals per un partit de futbol a Girona és excessivament alt?

E. M.

Gràfiques DARIUS RAHOLA. - Girona

Les terres sense conrear a Espanya

Com complement de les dades estadístiques publicades en aquestes columnes respecte les solucions donades a llurs problemes pels diferents pobles d'Europa, oferim a continuació els tants per cents de terres sense conrear en cada una de les províncies espanyoles. Observeu que és interessant el fet de què en la relació no figuri cap de les quatre províncies catalanes, com tampoc Balears, dada que indica quan diversament ha d'ésser tractat a Catalunya aquest problema.

Les xifres que s'indiquen són el percentatge de les terres ermes en cada província, en relació a la totalitat de llur territori:

Albacete	50	per cent
Alacant	48	" "
Almeria	52	" "
Avila	35	" "
Badajoz	51	" "
Càceres	45	" "
Castelló	61	" "
Ciutat Real	55	" "
Càdiz	56	" "
Còrdova	45	" "
Cuenca	25	" "
Granada	52	" "
Guadalajara	45	" "
Huelva	75	" "
Jaén	51	" "
Madrid	43	" "
Màlaga	51	" "

Múrcia	45	" "
Salamanca	35	" "
Segòvia	40	" "
Sevilla	35	" "
Sòria	77	" "
Toledo	30	" "
València	65	" "

A primera vista hom s'adona de la importància d'aquestes dades. Més del cinquanta per cent del territori que sumen aquestes províncies (uns 19 milions d'hectàrees) està sense cultiu. Creiem que únicament amb aquesta dada queda prou justificada tota intervenció de Govern.

El diumenge esportiu

Demà a les tres i mitja a l'Estadi de Vista Alegre, es jugarà un partit amistós entre els equips "U. S. de Sils", classificat en segon lloc en el "Torneig La Rambla de Catalunya", i el "Girona F. C." (reserva), campió del grup "B" de la província.

El segon partit que deu jugar el "Girona F. C." del "Torneig Copa Generalitat de Catalunya", es jugarà demà al camp de Sant Martí amb el "Martinec F. C."

Es d'esperar que la composició de l'equip serà més afortunada que la del passat diumenge. Els desitgem una bona jornada.

Per a demà diumenge, el Grup Excursionista i Esportiu Gironí, té organitzada una excursió a La Molina, per a concórrer als campionats d'Espanya d'esquí (salts).

Ciudadans! Ciudadanes!

Es reparteixen a domicili els butlletins per a la formació, amb referència al dia 1 de març, del

Cens electoral

Tenen obligació ineludible d'inscriure's els homes i les dones majors de 18 anys.

Es el compliment del deure primari de ciutadania i el medi per a poder exercir el dret de sufragi.

Per Catalunya, per la Llibertat,
per la República.

VIBRACIÓ

SETMANARI CATALANISTA REPUBLICÀ

El senyor que

viu a carrer de

es subscriu al periòdic.

(data)

EL SUBSCRIPTOR,

Senyor Administrador de "Vibració" - Força, 6, baixos. - GIRONA